

Arrest

nr. 93 695 van 17 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 juli 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlagen 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 september 2012 met refertenummer 21112.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 juli 2012 besliste de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering tot in overwegingname van verzoekers hun tweede asielaanvraag (bijlage 13quater). Dit zijn de bestreden beslissingen.

De bijlage 13quater die werd genomen ten aanzien van de eerste verzoekende partij:

“Overwegende dat betrokkene op 26.10.2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 06.02.2012 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ kreeg. Overwegende dat op 21.05.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 13.07.2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een vonnis van de rechtbank te Shkoder dd. 17.01.2007 (+ Engelse vertaling) voorlegt. Overwegende dat betrokkene met bovenstaand vonnis wil aantonen dat hij wel degelijk veroordeeld zou zijn en zijn straf zou hebben uitgezeten. Overwegende dat betrokkene dit vonnis reeds voorlegde tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, die desalniettemin negatief werd afgesloten door het CGVS en de RW. Overwegende dat betrokkene een document dd. 04.07.2012 voorlegt waarop staat dat het bovenvernoemde vonnis op 29.01.2007 uitgevoerd dient te worden (+ legalisering). Overwegende dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van het Commissariaat-generaal bij zijn eerste asielaanvraag kan wijzigen. Overwegende dat betrokkene een certificaat van de Nationale Vereniging van Ex-Politiek Vervolgden dd. 03.07.2012 (+ vertaling) voorlegt waarin verklaart wordt dat de vader en de nonkel van betrokkene veroordeeld zouden geweest zijn tijdens het communistisch regime tot gevangenisstraf en dat de grootvader van betrokkene doodgeschoten zou zijn geweest voor zijn politieke ideeën. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een DHL Shipment Waybill dd. 10.02.2012 voorlegt. Overwegende dat dit document enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij deze documenten ongeveer twee weken geleden per post zou hebben ontvangen. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn advocaat hem zei dat het CGVS een negatieve beslissing zou hebben gegeven omdat betrokkene geen beroep zou hebben aangetekend tegen het bovenstaande vonnis. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij te laat zou geweest zijn om dit beroep in te dienen omdat dit reeds binnen de tien dagen zou hebben moeten gebeuren. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij ten onrechte veroordeeld zou zijn en verwickeld zou zijn geraakt in bloedwraak met een andere familie. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RW. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij vreest voor het leven van zichzelf en zijn kinderen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de kinderen van de familie waarmee hij in een bloedwraak verwickeld zou zijn, naar dezelfde school als zijn kinderen zouden gaan. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RW. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij via contact met zijn zus Rabila in Albanië vernomen heeft dat Halil hem zou willen vermoorden. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging In de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980...”

De bijlage 13quater die werd genomen ten aanzien van de tweede verzoekende partij:

“Overwegende dat betrokkene op 26.10.2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 06.02.2012 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ kreeg. Overwegende dat op 21.05.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 13.07.2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verwijst naar de documenten die haar echtgenoot in het kader van zijn tweede asielaanvraag heeft neergelegd. Overwegende dat de tweede asielaanvraag van haar echtgenoot op 27.07.2012 door DVZ werd afgesloten met een beslissing ‘weigering in overwegingname’ Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar kinderen dag en nacht zouden moeten thuisblijven en niet naar school zouden kunnen gaan als ze terugkeren naar Albanië. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar echtgenoot of haar kinderen vermoord zullen worden bij

terugkeer. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de kinderen vaak zouden huilen sinds de negatieve beslissing. Overwegende dat dergelijke elementen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de rechten van verdediging, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht. Manifeste beoordelingsfout. Dat de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald verzoekers rechten van verdediging, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt wanneer deze stelt dat het door verzoekers neergelegde bewijsstuk, met name een certificaat van de Nationale Vereniging van Ex-Politiek Vervolgden dd. 3.07.2012 (verzoekers via DHL-verzending dd. 10.07.2012 vanuit Albanië overgemaakt) niet kan weerhouden worden omdat het een gesolliciteerd karakter zou hebben. Dat verzoekers dienaangaande opmerken dat verweerder geenszins op een afdoende manier heeft gemotiveerd waarom het door verzoekers neergelegde certificaat van de Nationale Vereniging van Ex-Politiek Vervolgden dd. 3.07.2012 geen rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van verzoekers nieuwe asielaanvraag. Dat uit het door verzoekers neergelegde certificaat van de Nationale Vereniging van Ex-Politiek Vervolgden dd. 3.07.2012 duidelijk blijkt dat verzoekers familie omwille van politieke motieven (verzoekers familie was koningsgezind) geïsoleerd en gediscrimineerd werd tijdens het communistische regime door de Albanese autoriteiten. Dat door verweerder echter werd nagelaten verzoekers nieuwe bewijsstuk en alle door verzoekers ingeroepen asielmotieven te toetsen aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dat immers geenszins het door verzoekers neergelegde certificaat van de Nationale Vereniging van Ex-Politiek Vervolgden dd. 3.07.2012 aan een grondig onderzoek werd onderworpen. Dat geenszins op een afdoende manier werd gemotiveerd waarom met het door verzoekers neergelegde certificaat van de Nationale Vereniging van Ex-Politiek Vervolgden dd. 3.07.2012 niet kan beschouwd worden als een nieuw element. Dat geenszins in de weigeringsbeslissing werd gemotiveerd waarom verzoekers vervolging door de Albanese autoriteiten wegens politieke motieven tijdens het communistische regime niet kan beschouwd worden als een nieuw element en als een gegronde vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Albanië. Dat de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekers, de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald verzoekers rechten van verdediging, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt. Dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout in hoofde van verweerder. Dat de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald verzoekers rechten van verdediging, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt wanneer deze stelt dat verzoeker een DHL Shipment Waybill dd. 10.02.2012 voorlegt, dat verzoeker verklaart dat hij deze documenten ongeveer twee weken geleden per post zou hebben ontvangen en dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als een nieuw element kan beschouwd worden. Dat in eerste instantie verzoekers opmerken dat verzoeker een DHL Shipment Waybill dd. 10.07.2012, met dewelke het certificaat van de Nationale Vereniging van Ex-Politiek Vervolgden dd. 3.07.2012 hen werd bezorgd, als nieuw element hebben neergelegd. Dat verweerder een manifeste beoordelingsfout begaat en de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht schendt wanneer hij stelt dat verzoeker een DHL Shipment Waybill dd. 10.02.2012 voorlegt. Dat verzoeker in tweede

instantie opmerkt dat verzoekers duidelijk geschreven bewijsstukken hebben neergelegd waaruit blijkt dat het certificaat van de Nationale Vereniging van Ex-Politiek Vervolgden dd. 3.07.2012 hen via DHL werd toegestuurd. Dat verweerder derhalve geenszins in de weigeringsbeslissing kan stellen dat verzoekers informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als een nieuw element kan beschouwd worden. Dat geenszins verweerder op een afdoende manier heeft gemotiveerd waarom verzoekers neergelegde bewijsstukken niet kunnen beschouwd worden als een nieuw element en als bewijs van verzoekers vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Albanië. Dat er sprake is van schending van de zorgvuldigheids- en motiveringplicht en verzoekers rechten van verdediging, wanneer verweerder in de weigeringsbeslissingen stelt dat verzoekers geen nieuwe gegevens aanbrengen met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin zij ze hadden kunnen aanbrengen dat er, wat hen betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4 van de wet van 15.12.1980. Dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.”

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet bepaalt dat een tweede of volgende asielaanvraag moet steunen *"op nieuwe elementen, welke betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen"*. alsook dat *"de Minister of diens gemachtigde kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft ingediend [...] en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in art. 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4"*.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn, dus niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn, dus ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst stelt de Raad vast dat de concrete kritiek van verzoekers integraal gericht is tegen de bijlage 13quater die werd genomen ten aanzien van de heer M. S. De kritiek van verzoekers is niet gericht tegen de bijlage 13quater die werd genomen ten aanzien van mevr. N. S., en kan ook niet met de motieven van deze beslissing in verband worden gebracht. De geldigheid van de laatst genoemde beslissing staat dan ook niet ter discussie, minstens blijkt dit niet uit de toelichting die wordt verstrekt bij het enig middel.

De gemachtigde is in de bestreden beslissing ingegaan op alle elementen die verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag als nieuwe elementen heeft aangebracht. De gemachtigde oordeelt echter dat verzoeker bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens naar voren brengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker uit in zijn verzoekschrift kritiek op het feit dat een certificaat van de Nationale Vereniging van Ex-Politiek Vervolgden van 3 juli 2012, als een gesolliciteerd stuk werd bestempeld. Verzoeker meent dat dit stuk ernstig is en dat de gemachtigde van de Staatssecretaris niet afdoende zou hebben gemotiveerd waarom dit stuk een gesolliciteerd karakter heeft.

De Raad wijst ter zake op de motieven van de bestreden beslissing:

“Overwegende dat betrokkene een certificaat van de Nationale Vereniging van Ex-Politiek Vervolgden dd. 03.07.2012 (+ vertaling) voorlegt waarin verklaart wordt dat de vader en de nonkel van betrokkene veroordeeld zouden geweest zijn tijdens het communistisch regime tot gevangenisstraf en dat de grootvader van betrokkene doodgeschoten zou zijn geweest voor zijn politieke ideeën. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft.”

Dit motief volstaat opdat het aan verzoeker duidelijk zou zijn waarom dit stuk niet kan worden beschouwd als een nieuw element in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoekers ontkennen ook nergens in hun verzoekschrift dat dit stuk inderdaad op hun vraag werd opgesteld, en maken derhalve niet aannemelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zou zijn tewerk gegaan.

De motieven van de bestreden beslissing vinden ter zake ook steun in de stukken van het administratief dossier. Met hun betoog dat de verwerende partij zonder enige concrete bewijzen of elementen simpelweg stelt dat bijgebrachte nieuwe documenten een gesolliciteerd karakter hebben, tonen verzoekers niet aan dat de vaststelling van de gemachtigde dienaangaande onjuist is.

De Raad merkt op dat artikel 51/8 van de vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - een onderzoek ten gronde - te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420).

Verzoeker uit verder nog kritiek op het feit dat het DHL Shipment Waybill niet werd aanvaard als nieuw element in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat de gemachtigde van de Staatssecretaris een manifeste fout begaat, waar hij stelt dat dit document zou dateren van 10 februari 2012 in plaats van 10 juli 2012. Verzoekers betogen verder dat zij bewijsstukken hebben voorgelegd die bewijzen dat het wel degelijk het certificaat van 3 juli 2012 is dat hen werd opgestuurd door DHL.

De Raad laat gelden dat uit de kopij van deze DHL Shipment Waybill, die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de datum zowel 10 juli 2012 als 10 februari 2012 kan zijn. Van een manifeste beoordelingsfout is geen sprake, maar wel van onduidelijkheid van het door verzoeker voorgelegde stuk.

Bovendien merkt de Raad op dat deze kritiek van verzoeker geenszins van aard afbreuk is te doen aan de geldige motieven van de bestreden beslissing: *“Overwegende dat betrokkene een DHL Shipment Waybill dd. 10.02.2012 voorlegt. Overwegende dat dit document enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde. zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij deze documenten ongeveer twee weken geleden per post zou hebben ontvangen. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden.”*

Een verzendingsbewijs is inderdaad slechts een verzendingsbewijs, en geen stavingsstuk van de inhoud van dergelijke zending. Waar verzoeker voorhoudt dat hij bewijsstukken heeft die aantonen wat in deze zending werd verzonden, laat de Raad gelden dat verzoeker ter zake zeer vaag blijft en niet aantoot om welke “duidelijks geschreven bewijsstukken” het hier gaat.

Het loutere feit dat verzoeker meent dat zijn aanvraag wel in overweging diende te worden genomen, maakt vanzelfsprekend niet dat de bestreden beslissing zou moeten worden nietig verklaard. Ook verzoekers hun stelling als zou artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden geschonden door de bestreden beslissingen mist elke grondslag.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep, begroot op 175 euro, ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC